

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-238-0010
Dato: 15. oktober 2007

Til

Folketinget – Det Enerkipolitiske Udvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 75 af 18. september
2007.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Marie Færch

Spørgsmål 75: Vil ministeren oplyse, efter hvilke regler der betales energi- og CO₂-afgifter af olie- og gasindvindingen i Nordsøen, og hvad virkningen på CO₂-udslippet ville være af, at a) der blev betalt fuld CO₂-afgift (svarende til satsen for rumvarme), at b) der herudover blev betalt – uden godtgørelse – fuld energiafgift? Til sammenligning ønskes også den aktuelle CO₂-udledning pr. produceret enhed oplyst. Det ønskes supplerende oplyst, hvor store de tilsvarende afgifter og CO₂-udledning er i Norge (sat i forhold til den producerede mængde).

Svar: CO₂-udledningerne fra olie- og gasindvinding i Nordsøen er omfattet af EU's CO₂-kvoter. Udledningerne belastes dermed svarende til kvoteprisen. I 2008-2012 forventes kvoteprisen at blive ca. 150 kr./ton CO₂.

Olie- og gasindvindingen i Nordsøen er derimod ikke omfattet af afgifterne på energi mv. Udledninger af CO₂ og svovl samt forbrug af brændsler og el er dermed ikke belastet af nogen afgift. Baggrunden er, at ifølge EU's energibeskatningsdirektiv skal medlemsstaterne fritage olie- og gasproducenter for afgift ved forbrug af egne produkter til produktion af tilsvarende produkter. Energibeskatningsdirektivet omfatter alle afgifter, der er proportionale med forbruget af energi, herunder CO₂-afgift. Derimod hindrer EU regler ikke, at der opkræves afgift af forbrug af el i Nordsøen.

Afgiftsbelastningen af elforbruget vil dog ikke kunne blive særlig høj. Det skyldes, at olie- og gasindvinding er en energiintensiv proces. Virksomhederne ville derfor opfylde kriterierne for at betale afgift efter satserne for tung proces. Her er afgiften ned til 0,3 øre/kWh, hvis der er indgået aftale om energibesparelser. Hvis højere afgift blev forsøgt opkrævet af elforbruget i Nordsøen end af tilsvarende aktivitet i land, vil DUC i henhold til aftale med staten kunne kræve erstatning. 25-30 pct. af gassen anvendes til fremstilling af elektricitet. Brændsel til fremstilling af el, hvoraf der skal betales elafgift, er fritaget for afgifter efter de almindelige regler.

Ifølge Energistatistik 2005 blev der anvendt 27,8 PJ naturgas ved produktionen. Hertil kommer ca. 7,3 PJ gas, der anvendes til flaring (afbrænding). Hvis disse mængder naturgas hypotetisk havde været belastet med den fulde afgift på naturgas på 202,4 øre/Nm³ = ca. 56,6 kr. pr. GJ ville provenuet have udgjort ca. 2 mia. kr. ved uændret adfærd.

Der er en sammenhæng mellem udgifterne til forbruget af energi og den mængde energi, der bruges. Hvis forbruget af energi i Nordsøen reagerer på priser i samme omfang som i land i gennemsnit, ville forbruget have været hen ved 6 PJ lavere ved fuld rumvarmeafgift. Det er vanskeligt at afgøre, om prisfølsomheden vil være større eller mindre i Nordsøen end på land. På den ene side er prisen på gassen lavere i Nordsøen end efter transport til land. Derfor vil en afgift give en større procentvis stigning i omkostningerne end i land. På anden side er omkostningerne ved udstyr mv. højere i Nordsøen end på land.

I 2005 var produktionen ca. 796 PJ råolie og ca. 393 PJ naturgas i alt ca. 1.190 PJ energi brutto. Energiforbruget udgjorde således ca. 2,4 pct. af nettoproduktionen. Hertil kommer ca. 0,6 pct. vedrørende flaring. Samlet udgør forbruget til produktion og flaring ca. 3 pct. af nettoproduktionen. I forhold til nettoproduktionen af gas og olie er CO₂-udledningerne på ca. 1,9 kg pr. GJ, heraf ca. 1,5 kg vedrørende produktion og ca. 0,4 kg vedrørende flaring. De samlede danske CO₂-udledninger fra Nordsøen var ca. 2,2 mio. tons i 2005.

Ifølge det norske Olje- og Energidepartement er Norge førende i små CO₂-udslip ved olie- og gasproduktion. Den norske CO₂-afgift på forbrug og afbrænding af olie og gas ved produktion er 80 norske øre/l olie eller Sm³ (standardkubikmeter) gas. Den norske afgift blev introduceret i 1991.

I 2005, hvor den norske afgift udgjorde 78 norske øre/Sm³, var indtægten fra CO₂-afgiften ca. 3,55 mia. Nkr. Det svarer til et grundlag på ca. 11 mio. tons CO₂ eller omkring 5 gange de danske udledninger. De 11 mio. tons vedrører udledningerne fra den egentlige produktion inklusive

flaring. Hertil kom ca. 1,2 mio. tons vedrørende efterforskning, terminaler i land og andre klimagasser.

I 2005 var den norske nettoproduktion af olie og gas ca. 9.140 PJ eller omkring 8 gange så stor som den danske produktion. De norske udslip pr. GJ udgør således ca. 1,2 kg. pr. GJ nettoproduktion eller ca. 2/3 af det danske udslip. Af forskellen på de ca. 0,7 kg CO₂ pr. GJ nettoproduktion udgør forskelle i flaring omkring 0,3 kg CO₂.

De norske myndigheder angiver selv, at CO₂-afgiften og regulering er årsagen til, at udledningerne i Norge er små. Ved introduktionen af den norske CO₂-afgift i 1991 faldt udledningerne fra ca. 1,5 kg CO₂ pr. GJ i 1990 til ca. 1,3 kg i 1991.

Der kan være flere årsager til, at de norske CO₂-udledninger er forholdsvis lave. Det er således ikke sikkert, at man ved samme regulering som i Norge kan få samme udledninger som i Norge.